

دندانپزشکی

در سال ۱۳۱۳ اولین دانشکده دندانپزشکی بسبک دانشکده های اروپا در تهران تاسیس شد.

سال تحصیلی ۱۳۰۹-۱۳۱۰ وابسته به مدرسه عالی طب و مدیریت آن به عهده دکتر میلچارسکی و بعد به دکتر سیاح واگذار گردید. در آن زمان مدرسه دندانسازی دارای دو اتاق و یک زیر زمین بود که امور درمانی، لابراتوری و اداری در آن انجام می گرفت. تجهیزات و برخی از مواد عبارت بودند از چند صندلی با سلفدان های حلیبی، چهار عدد چرخ پائی دندانپزشکی جهت کلینیک، یک میز چوبی، سه عدد چهارپایه، یک ولکانیزاتور و گچ ساختمانی که توسط محمدخان اولین مستخدم مدرسه دندانسازی کوبیده می شد و الک می گردید.

آموزش های نظری و عملی در این مقطع توسط دکتر آشوت هاروطونیان و شهریار سلامت انجام می شد.

پایه دانشگاه به سبک دانشگاه های اروپایی در سال ۱۳۱۳ ریخته شد. در مهرماه آن سال دکتر سیاح رئیس دانشکده و دکتر محسن لک عهده دار تدریس کلینیکی شدند. دوره آن پنج سال بود که چهارسال آن صرف آموزش های عملی و نظری می گردید و یکسال جهت تهیه و تدوین پایان نامه اختصاص داشت.

و یا برای تسکین دردها و ورم های دهانی آن هم با وسایل بسیار اولیه مبادرت به انجام امور دندانپزشکی می کردند.

بعدها مسئله آموزش دندانپزشکی مطرح شد که پیشگامان این حرکت را می توان دکتر میلچارسکی، دکتر سیاح و برخی دیگر از دندانپزشکان آن زمان دانست. دندانپزشکی که شاخه ای از طب است تنها کلاس طب تا سال ۱۲۹۷ در مدرسه دارالفنون بود.

در آبان ماه آن سال کلاس طب به مدرسه طب تغییر کرد و در نتیجه این مدرسه دارای اتاق و رییس جداگانه ای گشت که محل آن در حیاط بزرگ دارالفنون قرار داشت. با گذشت زمان و با جدا شدن مدرسه طب از دارالفنون چند اتاق در حیاط وزارت معارف به آن اختصاص داده شد.

در سال ۱۳۰۰ که دکتر سیاح تحصیلات خود را در اروپا به پایان رسانید، به ایران مراجعت و با افرادی نظیر دکتر میلچارسکی، دکتر اشتومپ و دکتر استپانیان آشنا شد. اکثر آن ها پزشکان ویژه دربار بودند. در آن زمان به پیشنهاد دکتر میلچارسکی و دکتر سیاح و تصویب مسوولین وقت دستور راه اندازی مدرسه دندانسازی داده شد. این مدرسه در

دندانپزشکی شامل مجموعه اقداماتی است که در تشخیص، پیشگیری، و درمان بیماری ها، اختلالات مربوط به بافت نرم و سخت فک (آرواره)، حفره دهان، و صورت و سازه های مجاور و ارتباط و تأثیر آنها بر بدن انسان صورت می گیرد. دندانپزشکی به طور گسترده ای در برقراری سلامت جسمی مداخلت دارد. کسانی که در این محدوده تخصص دارند دندانپزشک شناخته می شوند. افراد دیگری نیز دزاین زمینه به دندانپزشکان کمک میکنند که به آنها تکنیسین بهداشت دهان، دستیاران دندانپزشک، hygienists تکنسین دندانپزشکی، و درمانگران دندان میگویند.

دندانپزشکی شاخه ای از طب است که در تشخیص، پیشگیری، و درمان بیماری های دهان و فک دخالت دارد.

دندانپزشکی در ایران

عده معدودی از سلمانی ها، شاگرد زرگرها و عطارها را می توان اولین افرادی دانست که با استفاده از روش های گوناگون، مبادرت به کشیدن دندان، گذاشتن روکش، ساختن دندان مصنوعی